

אמנים מיתרים

עת מנוע הסתיו וטיפות הגשם הראשונות מרחות את האדמה, זולנות עמנו הדמעות, על אבדן כל כך יקר של שתי נשים אחבות מוסיא, אירת זר ושרה לגונדל

בצל התאנה והגפן

רבקה מרים | ירושלים

התאנה והגפן, היא אימרת עקשו שבפפור כמתות משימות עצמן ונאספות לגלדים של אפר, נטולות הישה קשער, קצפרו, כמו קלפה משלכת היה, איד בקוץ, הלישר לפה את פרן אני מגישה ונושכת, נושכת נושכת נושכת נושכת, הנוקק לקלויף גם בלא פל עבוד, קאצל החטה, השעורה, זית השמן הדכש - אלא קר סתם, ישירות, בגניסה של ממש נגר ונגר העסים, אל שפמי אל גרוני - וכל השפע הזה מתמלא ונגדש, רק מפני שפתאנה יבספו לפני שפא הפרי לעולם, הענה, כמו הגזע, מת וקמש. ואני, עקשו, היא מוסיפה, בצל התאנה והגפן לגור הולכה ונג לי י'היה הצל המוטל משתיהו בזמן התבונה כמו גם הצל שהן מטילות בשלכת.

לשבת ולקום

נורית גית | עתניאל

לשבת יושבים

שבועה ימים מסע חיים קטרט מספר ומגולל רקמת חיים

נחשולי אדם באים ויוצאים מנחמים מלטפים ועוסקים

והם יושבים

ובלילה עת החשך עוטף מקסה על פצעים מתקשים האבלים

הלב דואב קאב גובר מגלה מתפשטת לשמה מתקשרת לשבועה ימים יושבים חיים שלמים חולפים

והרגע המטלטל מגיע מעפר קומי לכשי בגדי תפארתך עמי נשמעת קצרה לקום!

לקום! וקמים העולם ממשיך והפצע מחריף

מסרבת

יונה תור | קרית ארבע

היום לבשתי לבן סרבת לישלכת. אמצתי לי פרתי הדר לעטר בהן את ראשי.

היום לבשתי לבן זוקא בחליון, השתוקקתי לאור שבחל להטהר בים אינסופי לפני בא הערפלים.

והשלכת לא מתחנה לי, לא שוקה, לא נרמזת. אורגת שטיח כתם גון. מסרבת לכמיהתי בלגו.

נאחזת באור מצי אחרון, מאמצת זיו אור פז אל תוכי. להאיר את חשפת החרף מבפנים.

פריטת מיתר

גופי

רבקה מרים | ירושלים

גופי, אמרתי ליהוהשב המרפא, מלא גביטה ונבילה קר, כבאגב, אמרתי ליהוהשב המרפא

אני יכולה לנבט וכן רגע לנבל יכולה ושוב לנבט ולנבל, ללא מאמץ, ללא כננה

בבת אחת, בכל מקום, בכפר העיר, בסתר פנה

בארון במטבח, בערוגת הגנה, כל הוואני לא ידע לעולם אם ישני או אני, שבלי הרף אני משתנה

איזן יחסין כי האדם עין השדה

תמי לדרמן | ירבולום ארבל מודיעין-מכבים-רעות

ובאה עת אדם יכרז ענפיו בעצים אחרים אך גזעו רחוק מהם פעלים שרחקו ברית.

ובאה עת אדם קעץ נמלא עלוה ירקה על אף גזעו החרוה. שירת העשבים תחתיו משוררת צמיחתו החדשה פעוף החול.

ובאה עת אדם על פלגי מים שתול אה המים באו עד נפש.

פרח וצמח בארץ ישראל

רחל קליין | קרית ארבע חברון

הנה פרח מטה אהרן לבית לוי ויצא פרח ויצץ ציץ ויגמל שקדים ישרש יעקב יציץ ופרח ישראל ומלאו פני תבל

העלים שרים טו בשבט הגיע, עונים הציצים את המלים רוח צחה ברך מלטפת קרו שמש זוהרת נוצצת

האדם עץ השדה שרשו באדמה קדושה צמרתו מציעה בין שמים תכלים אל אבנים ורגבים

עלים ירקם מתנפנפים ורוקדים. דורות יהודים ודורות יבולים שקדוה לכה פורחת בין ציץ תכלת אלו פרותיה של ארץ נהדרת.

עצים צומחים

יונה תור | קרית ארבע

גם בליה עצים צומחים ללא אור שמש ויללא בדלח האויר הצלול. עין לא תראה לאן יחתרו שרשיהם וכיצד נופם - אל שמים, לגבהים.

גם בחשוף עצים צומחים ללא אור ירח ובלא מטר כוכבים. גם אז ענפיהם משתרגים בתפלה ושרשיהם אל מי תהום רבה.

עצים צומחים גם בחרף, עקב בצד אגודל. בנוף ערום, ללא עלוה. גם כשהקר והגשם פוצעים גם עמק הם - בשלגם, חותרים לעמק, ומטפסים.

עם כל געגועיהם, על אף ובגלל - עצים צומחים.

תערוכה קבוצתית בהשתתפות ראונו צוקרמן - ירושלים שי זיידמן - תקוע דניאל בארוולד - אלעד אביב יצחקי - ירושלים אוצרת התערוכה - נורית גזית

פתיחת תערוכה ביום רביעי י"א בכסליו תשע"ח 29.11.17 במיתרים בבניין המועצה האזורית הר חברון

בתכנית:

20.00 סיור בתערוכה עם האמנים 20.30 הקרנת הסרט - "המחברות של אליש" ומפגש עם גיבור הסרט (מתוך הסדרה יוצאים קבוע)

שעות ביקור בתערוכה - בתאום עם שעות העבודה במועצה. לפרטים 052-42394296 www.nuritgazit.co.il